

kunne også senere, når han får ordet igen, svare på, om regeringen vil skifte politik på dette område, hvis det ressourcemæssigt viser sig at være mere hensigtsmæssigt at afbrænde papiret. Vi ved, at et af de store problemer, når man laver genbrugspapir, er, at det giver en række restprodukter, som er meget giftige for miljøet, så jeg ser frem til et svar på det spørgsmål.

Egil Møller (DF):

I et dynamisk samfund, hvor forbruget er i stadig stigning, vil problemerne med affald blive større og større, såfremt vi ingenting foretager os. I forespørgslen lægges der op til en nedbringelse af den samlede affaldsmængde samt en begrænsning af miljøbelastende stoffer i affaldet.

I Dansk Folkeparti er vi optaget af, at der findes en fornuftig økonomisk løsning på de rejste spørgsmål, og vi ser frem til, at Folketinget i samarbejde med alle interesserede parter tager denne udfordring op.

Jeg kan tilføje, at Dansk Folkeparti støtter den foreslåede motiverede dagsorden.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Må jeg starte med at sige tak til ordførerne for mange spændende indlæg. Det er klart, at jeg er ikke enig – det vil også fremgå – i alt, hvad der er blevet sagt, men jeg vil gerne glæde mig over, at på dette helt fundamentale miljøområde er holdningerne et udtryk for kontinuitet til de ambitiøse målsætninger og den brede vifte af virkemidler, som vi bruger i den danske affaldspolitik. Det vil jeg gerne sige tak for.

Vi kommer i de kommende dage til at stå over for nogle besværlige afgørelser, som jeg har inviteret udvalget til en forhåndsdrøftelse af. Ansvar er selvfølgelig mit, men jeg vil meget gerne diskutere det, og jeg synes, at med det klima, der har været i denne diskussion, tegner det godt.

Først til fru Anni Svanholts indlæg. Jeg vil gerne sige tak for de holdninger, der blev givet udtryk for, både med hensyn til at reducere affaldsmængderne og med hensyn til at pege på de uløste problemer, vi har, først og fremmest omkring husholdningsaffaldet, og også fru Svanholts stærke understregning af befolkningens deltagelse, befolkningens engagement og befolkningens holdninger.

Jeg tror, det var hr. Kim Behnke, som i øvrigt holdt et meget spændende og interessant indlæg, der var inde på, at noget af det mest ned-

slående, man overhovedet har, er, hvis man i familien har været optaget af at gennemføre sortering af affaldet og efterfølgende oplever, at kommunen, eller hvem det nu er, der samler affaldet ind, bare bylter det sammen på det samme lad og kører det direkte til forbrænding.

Vi skal under næste punkt på dagsordenen diskutere miljøkriminalitet. På det rent etiske er jeg lige ved at kalde det kriminelt at gøre sådan i forhold til folks tillid. Ikke bare, som hr. Kim Behnke var inde på, falder kvaliteten af kilde-sorteringen, når folk føler sig snydt, men mange mennesker opfordres jo direkte til at stå af på det dér.

Jeg må sige til de kommuner, der praktiserer det – der er meget, meget få eksempler – at jeg håber, at de skammer sig, og at de standser det øjeblikkelig. Det er skandaløst, hvis man gør noget sådant. Det kan jeg kun sige, fordi vores næsten vigtigste ressource i alt det her er befolkningens opbakning og befolkningens forståelse, og hvis vi svigter i forhold til den, er meget sat over styr.

Til fru Tonna Bendtsen vil jeg gerne sige, at jeg synes, det var en meget flot debuttale, hun holdt her i dag i Folketinget. Fru Tonna Bendtsen kom rundt om mange ting, og det kan ikke komme bag på nogen, at jeg var enig i hendes betragtninger. Jeg synes også, hun klarede de meget aggressive indlæg – ikke aggressive, hvad siger jeg! – de meget engagerede indlæg fra de store borgerlige partiers miljøordførere og satte tingene fint på plads, navnlig når det drejer sig om grønne afgifter, som jo har det dobbelte formål, vi har været inde på i diskussionen her i dag.

Det er interessant at høre, at grønne afgifter vil man kun være med til, hvis de er til gavn for forbruget og ikke går i statskassen. Det er jo et fint synspunkt, og derfor er det mærkeligt, at det netop er de grønne afgifter, der går tilbage til støtte for forbruget, som man i henhold til finanslovsforslaget vil ophæve, hvorimod alle de andre grønne afgifter, der går i statskassen, rører man kun i begrænset omfang ved. Men den tid, den glæde, det skal vi ikke forsøre debatten med i dag. Det bliver der rig lejlighed til i fremtiden.

Jeg vil godt fremhæve en enkelt ting ved hr. Hans Christian Schmidts indlæg, som jeg i øvrigt synes var et fornuftigt indlæg. De syv punkter, som hr. Schmidt nævnte, var jeg på langt, langt de fleste områder enig med ham i. Men der var en ting, som jeg lagde mærke til, og